

Ca n'Oliveres - Ca n'Oliveres de la Costa

Sant Just Desvern

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: C/ Oliveres, s/n.
Emplaçament A prop de la urbanització Bellsaleig.

Coordenades:

Latitud: 41.398052878334
Longitud: 2.0782184319848
UTM Est (X): 422945
UTM Nord (Y): 4583356

Classificació

Número de fitxa 08221 - 34
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Modern Popular
Segle XVI-XVIII
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Rehabilitada l'any 2022 per ETC Estudi Tècnic de Construcció sota la direcció d'Agustí Vilà i Cubí, d'Arquitectes i Associats.
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: BPU-46
BCIL número de registre 10239-I per aprovació de la Comissió d'Urbanisme del 7 de maig de 1987.
Data aprovació: dj., 07/05/1987 - 12:00
Número inventari IPAC 19317; Inventari del Patrimoni Cultural del Parc Natural de la Serra de Collserola (nº SJT. 005).
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil

Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	08219A012000040001LA
Fitxes associades:	
<u>Barraca de vinya prop de ca n'Oliveres 1</u>	
<u>Barraca de vinya prop de ca n'Oliveres 2</u>	
<u>Jaciment de La Riba</u>	
<u>Rellotge de sol de ca n'Oliveres</u>	
<u>Mina de ca n'Oliveres</u>	
<u>Camí de ca n'Oliveres a La Riba</u>	
<u>Olivera de ca n'Oliveres</u>	
Autoria de la fitxa	Marina Peris i David Torres - Kuanum
Data de registre de la fitxa:	dc., 16/10/2024 - 15:43

Descripció

Masia formada per dos cossos ben definits orientats al sud: el mas original i una construcció adossada a la banda de llevant, a més d'altres dependències annexes a la part posterior, un porxo i un ampli corral al davant de la construcció amb tancament perimetral de pedra.

La façana principal del cos primigeni, està dividida en tres tramades de manera asimètrica. La planta baixa s'estructura a partir d'un portal d'arc de mig punt dovellat al centre, característic de l'arquitectura popular catalana, amb dovelles de pedra treballada de manera acurada i regular. A la banda dreta de la porta hi ha una finestra i a l'esquerra una gran porta de vidre.

El primer pis presenta tres finestres rectangulars verticals amb replanells que sobresurten de la línia de façana. Entre les dues finestres de la dreta hi ha un rellotge de sol. Les golfes tenen tres petites obertures a partir de finestres verticals amb llinda d'arc de mig punt.

El cos adossat a llevant és de planta baixa i pis, amb finestra rectangular a la planta baixa i balcó amb barana de forja al primer pis.

La coberta de l'edifici principal és de teula a dos aiguavessos, amb carener perpendicular a la façana i ràfecs ben marcats per protegir-la de les inclemències del temps. La del cos adossat, en canvi, és a un aiguavés, també de teula.

A l'interior de l'edifici es conserva un forn de pa i la pastera, elements molt habituals en aquestes construccions rurals. La masia encara conserva diverses parcel·les agrícoles al voltant de l'edifici.

Observacions:

El mas de ca n'Oliveres es troba dins de la serra de Collserola, espai que forma part de la Xarxa Natura 2000, una xarxa europea d'espais naturals protegits que té com a objectiu garantir la biodiversitat mitjançant la conservació dels hàbitats naturals i de les espècies de flora i fauna silvestres d'interès comunitari. El 5 de setembre de 2006, el Govern de Catalunya, amb l'Acord de Govern 112/2006, aprova la llista definitiva de LIC (Lloc d'Importància Comunitària) i de ZEPA (Zona Especial Protecció Aus) que configura la Xarxa Natura 2000 al nostre país.

El Pla Especial de Protecció del Medi Natural i del Paisatge del Parc Natural de la Serra de Collserola (PEPNat), aprovat el 2020 amb aprovació definitiva per Acord de Govern de la Generalitat de Catalunya en sessió del 6 d'abril de 2021, estableix les directrius per a la preservació dels valors naturals i paisatgístics del parc, així com per a la regulació dels usos i activitats que s'hi desenvolupen. Aquest pla és l'eina principal per a la gestió sostenible de l'espai natural.

Història

Les evidències més antigues d'ocupació humana dels terrenys de ca n'Oliveres, corresponen a les restes arqueològiques d'època iberoromana localitzades a les proximitats.

La primera referència de la masia data de 1529, moment en el qual Isabel Oliveres de la Costa n'era la propietària. Un document de l'any 1630 ja l'anomena Mas Oliveras, i per diferenciar-la d'altres al 1659 s'aclaria que es deia "casa i heretat de Oliveres de la Costa" afegint de gran temps així nomenada. Can Sagrera s'havia conegut antigament amb el nom de Can Oliveras del pla. Anys després, els descendents de la família continuaven sent els propietaris, tal com confirma el cadastre de l'any 1716 i una làpida situada al paviment de l'era, amb una inscripció que dur el nom del propietari i una data, "Joan Oliveres 1760".

Al segle XIX el propietari fou Juan Oliveras Codina, que la deixà en herència al seu fill Josep Oliveras i Parellada mort el 1888, a qui succeí el seu hereu Josep Oliveras Tristany. A principis del segle XX els propietaris ja residien a Sant Feliu de Llobregat, i a la masia hi tenien famílies de masovers procedents del Montmell (Tarragona).

No serà fins l'any 1960 que va arribar el llum elèctric a la masia. L'any 1965 el propietari era el Sr. Oliveres Bou que arribarà a ser alcalde de Sant Feliu de Llobregat.

Al 2001 Can Oliveres era una de les quatre masies de Sant Just que es dedicaven plenament a l'agricultura, amb el cultiu de l'horta, al passat es va cultivar molt l'olivera i la vinya. Durant el segle XXI la família Oliveres vengué la finca. La nova propietat n'encarregà una reforma integral a l'arquitecte Agustí Vilà i Cubi finalitzada el 2022.

Bibliografia

CARDONA, Daniel; DE FABREGUES-BOIXART, Oriol; FERRER, Xavier; GUASCH, David; MALARET, Antoni; MORAN, Josep; NUET, Josep; PANAREDA, Josep Maria; PÉREZ, Jordi; RENOM, Mercè (1987). *Sant Just Desvern, un paisatge i una història*. Ajuntament de Sant Just Desvern, Publicacions de l'Abadia de Montserrat.

DALMAU BALLART, PEPETA (2015). "La història de 50 dones de la primera meitat del s. XX". *Miscel·lània d'Estudis Santjustencs*, XIX. Sant Just Desvern, p. 437.

Entrevistes de 12 i 17/03/1994 a *Pepeta Dalmau i Ballart massovera de Can Oliveras*, fetes a Ca n'Oliveres amb Emilia Guardia i a Ràdio Desvern. Arxiu Municipal de Sant Just Desvern. Fonoteca.

FONT GRASA, Pere; REVERTER SALA, Teresa (2010). *L'Abans de Sant Just Desvern: Recull gràfic 1870-1975*. Col·lecció Baix Llobregat. El Papiol: Editorial Efadós / Ajuntament de Sant Just Desvern.

GIRONÉS, Joan (1983). "L'Agricultura de les nostres masies (III)". *La Vall de Verç*, núm. 47. Ed. La Bicicleta d'Esplugues, S. C. L., Esplugues de Llobregat.

OBIOLS AUTONELL, Aina (2003). *Un patrimoni que es fa mirar. Sant Just Desvern*. Ajuntament de Sant Just Desvern.

PÉREZ SÀNCHEZ, Miquel; SANAHUJA TORRES, Dolors; (1985). “Itinerari d'arquitectura de Sant Just Desvern. *Recorregut urbà i de masies de muntanya*”. *Quaderns d'Estudis Santjustencs II*. Ajuntament de Sant Just Desvern.

PÉREZ SÀNCHEZ, Miquel; ROURA NUBIOLA, Margarida; SANAHUJA TORRES, Dolors; SOLIAS ARÍS, Josep Maria (1982-1986). *Catàleg i Pla Especial de Protecció i Rehabilitació del Patrimoni Arquitectònic de Sant Just Desvern*. Ajuntament de Sant Just Desvern.

RIVEROLA SABATÉ, Montserrat. "Un ocell en llibertat". *La Vall de Verç*, núm.164, p. 17.

SBERT PÉREZ, Olga; MASDÉU TÉRMENS, Raimon (2019). “El territori de Sant Just Desvern en el segle XVIII. L'anàlisi del Cadastre de 1716”. *Miscel·lània d'Estudis Santjustencs*, núm. 23.

TENAS ALIBÉS, Antonio (1947). *Notes històriques del poble i parròquia de Sant Just Desvern*. Barcelona, pp. 50-51.

VIDAL JANSÀ, Mercè (coord.); MESALLES, Jordi; PIZARRO, Lluís (2002). *Guia del patrimoni arquitectònic de Sant Just Desvern*. Arxiu Històric de Sant Just Desvern. Sant Just Desvern.

Enllaços d'interès:

[Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya](#)
[Ca n'Oliveres. ETC Estudi Tècnic de Construcció](#)

